

ความคิดเห็นของนักเรียนและนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ วิชาพลศึกษา ในอาชีวศึกษาจังหวัดระนอง ปีการศึกษา 2556

Opinion Towards Physical Education Learning of Students in Vocational Ranong Province Year 2013

ธีรพงษ์ ลิ้มรักษา และรองศาสตราจารย์ ดร.ภาณุภูมิ รัตนโรจนกุล
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนและนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดระนอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดระนอง ในปีการศึกษา 2556 จำนวน 360 คน ได้มาโดยสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย พบว่า

1. นักเรียน นักศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดระนองมีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดระนอง ปีการศึกษา 2556 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$, S.D. = 0.29) เรียงลำดับรายด้านจากมากไปหาน้อย ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านหลักสูตร ด้านอุปกรณ์และสถานที่และด้านครูผู้สอนตามลำดับ ($\bar{X} = 4.10, 4.08, 4.05, 3.89, 3.87$ และ S.D. = 0.60, 0.46, 0.60, 0.60, 0.35)

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนและนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดระนอง ปีการศึกษา 2556 พบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดระนองไม่แตกต่างกัน

Abstract

The purposes of this research were to study and to compare the students' opinions on Physical education learning in the vocational ranong Provinc. The samples used were

360 students in vocational ranong year 2013. The instrument used for collecting data was five-point rating scale questionnaire reliability value of 0.91. The data were analyzed by using percentage, means, standard deviation and t-test.

The results of the study were as follows:

1. The opinions of students in vocational ranong Provinc toward physical Education learning in academic year 2013 for 5 aspects were at a high level ($\bar{X}$ =3.99, S.D. = 0.29). 1) the instruction and learning activities; 2) the evaluation and measurement; 3) the curriculum; 4) place, equipments and facilities; and 5) the teachers respectively. ($\bar{X}$ = 4.10, 4.08, 4.05, 3.89, 3.87 and S.D. = 0.60, 0.46, 0.60, 0.60, 0.35).
2. The opinions of students in the vocational Ranong provine certificate of degree and advanced certificate toward physical education learning were no statistically significant difference.

บทนำ

การจัดการศึกษาของประเทศไทยให้เยาวชนเกิดองค์ความรู้ในด้านต่างๆ นั้น รัฐบาลได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา จึงได้มีการบรรจุหลักสูตรวิชาพลศึกษาไว้ในหลักสูตรของโรงเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา เพราะถือว่าการพลศึกษาในสถานศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่ทางสถานศึกษาต้องจัดให้มีการเรียนการสอนขึ้นอย่างทัดเทียมกับการเรียนการสอนวิชาอื่น (บุญสม มาร์ติน, 2520: 1)

วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุอยู่ในการศึกษาทุกระดับชั้น อันเนื่องจากวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยวิชาพลศึกษานั้นช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (วรศักดิ์ เพียรชอบ, 2523: 8) ในการเรียนรู้พลศึกษาจะได้รับโอกาสได้เข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬาทั้งประเภทบุคคลและทีม ทั้งไทยและสากล กิจกรรมทางกายและกีฬาต่างๆ ช่วยให้ผู้เรียนเกิด

สัมฤทธิ์ผลตามศักยภาพด้านความเจริญเติบโต และพัฒนาการทางกาย เกิดการพัฒนาทักษะกลไกอย่างเต็มที่ที่ได้เรียนรู้ การฝึกฝนตนเอง ตามกฎกติการะเบียบและหลักการทางวิทยาศาสตร์ ได้แข่งขันและทำงานร่วมกันเป็นทีม ได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองโดยตรงตามความถนัดและความสนใจ ได้ค้นหาความพึงพอใจจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย กีฬา กิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและรักการออกกำลังกาย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544: 2)

อาชีวศึกษาจังหวัดระนอง มีการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายแก่ผู้เรียนจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อประโยชน์และเหมาะสมกับผู้เรียนซึ่งประกอบด้วยหลักสูตร เนื้อหา จุดมุ่งหมาย ครูผู้สอนพลศึกษา การจัดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล

ตลอดจนได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องอื่นๆ เป็นต้น สำหรับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่จัดในสถานศึกษา ต่างมีสภาพการเรียนการสอนพลศึกษาในด้านต่างๆ ตามสภาพแวดล้อมดังกล่าวมาน้อยแตกต่างกันไปจึงส่งผลต่อผู้เรียนแตกต่างกันไปด้วย

ด้วยเหตุดังกล่าวคณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดระนอง โดยศึกษาความคิดเห็นด้านครูผู้สอนพลศึกษา หลักสูตร จุดมุ่งหมาย เนื้อหา การจัดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล เพราะวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีกระบวนการเรียนรู้ที่ต้องศึกษาทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติโดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวการออกกำลังกายและการกีฬาเป็นสื่อ ซึ่งมีสิ่งเกี่ยวข้องหลายประการได้แก่ ความถนัด ความรู้ความสามารถ วิธีการสอน และคุณลักษณะของผู้สอน อุปกรณ์และสถานที่ รวมทั้งการวัดผลและประเมินผล ซึ่งแตกต่างจากการเรียนวิชาอื่นๆ เพื่อเป็นข้อมูลให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบความคิดเห็น หาทางปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนและนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดระนอง
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของของนักเรียนและนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดระนอง จำแนกตามระดับการ

ศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนจำนวน 1,326 คน และนักศึกษาจำนวน 446 คน ในอาชีวศึกษาจังหวัดระนอง ปีการศึกษา 2556 รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 1,772 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดระนอง ในปีการศึกษา 2556 จำนวน 317 คน เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 80 คน และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 237 คน ได้มาโดยการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543: 303) แต่ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 360 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random Sampling) เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 250 คน และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 110 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ

1.1 นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

1.2 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

2. ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา นักเรียน นักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบ่งออกได้เป็น 5 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านอุปกรณ์และสถานที่
3. ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. ด้านผู้สอน
5. ด้านการวัดผลและประเมินผลการกำหนดการให้คะแนนจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่าเป็นด้วยมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่าเป็นด้วยมาก

คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่าเป็นด้วยปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่าเป็นด้วยน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบมีความคิดเห็นว่าเป็นด้วยน้อยที่สุด

การแปลความหมายของค่าคะแนน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่ 4.20-5.00

หมายถึง ความคิดเห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่ 3.40-4.19

หมายถึง ความคิดเห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่ 2.60-3.39

หมายถึง ความคิดเห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่ 1.80-2.59

หมายถึง ความคิดเห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่ 1.00-1.79

หมายถึง ความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอน แบบสอบถามมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open – Ended Questionnaires)

ลักษณะแบบสอบถามตอนที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ ตอนที่ 2 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด ตอนที่ 3 เป็นแบบเสนอแนะ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญและนำไปวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาอาชีวศึกษาจันทราทอง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3. แบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 ความคิดเห็นของความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของนักเรียน นักศึกษา มาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้พลศึกษาในสถานศึกษา โดยใช้สถิติที (t-test Independent) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นำข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปแล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของนักเรียนและนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดระนอง ปีการศึกษา 2556 ด้านหลักสูตร โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การช่วยสร้างคุณลักษณะให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 รองลงมา คือ เนื้อหาวิชาพลศึกษาสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16

2. ความคิดเห็นของนักเรียนและนักศึกษา

ที่มีต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดระนอง ปีการศึกษา 2556 ด้านอุปกรณ์และสถานที่ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ อุปกรณ์และสถานที่ที่มีจำนวนเพียงพอสำหรับผู้เรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 รองลงมา มีที่เก็บอุปกรณ์เป็นสัดส่วน ดูเป็นระเบียบเรียบร้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02

3. ความคิดเห็นของนักเรียนและนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดระนอง ปีการศึกษา 2556 ด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ กิจกรรมการเรียนรู้มีความสนุกสนาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 รองลงมา กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนพลศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15

4. ความคิดเห็นของนักเรียนและนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดระนองปีการศึกษา 2556 ด้านครูผู้สอน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 รองลงมา ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครู ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01

5. ความคิดเห็นของนักเรียนและนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดระนองปีการศึกษา 2556 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วย

ความบริสุทธิ์ ยุติธรรม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 รองลงมาทดสอบด้านความรู้เหมาะสมกับเวลา และมีการทดสอบด้านทักษะที่เหมาะสมกับนักเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17

6. ความคิดเห็นของนักเรียนและนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดระนอง ปีการศึกษา 2556 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99

7. ผลการทดสอบสมมติฐานด้วย Independent Sample T-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 พบว่า ค่า t มีค่า 0.58 ซึ่งมีค่ามากกว่านัยสำคัญที่ตั้งไว้ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสรุปได้ว่านักเรียน นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดระนองไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ความคิดเห็นของนักเรียนและนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในอาชีวศึกษาจังหวัดระนอง ปีการศึกษา 2556 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งถือเป็นเรื่องที่ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียน นักศึกษาให้ความสนใจ และเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาที่ช่วยส่งเสริมคุณค่าในการพัฒนาให้นักเรียนมีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมถึงด้านทักษะกีฬาและเจตคติที่ดี เช่น ช่วยสร้างเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาและมิตรภาพอันดีกับผู้อื่น พร้อมทั้งการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1. ด้านหลักสูตร โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง วิชาพลศึกษาช่วยให้นักเรียน นักศึกษาพัฒนาทางด้าน

ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา วิชาพลศึกษาช่วยสร้างคุณลักษณะให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาชีวศึกษาจังหวัดระนอง เห็นความสำคัญของเนื้อหาวิชาพลศึกษาที่จะช่วยเพิ่มพูนและมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการครบทุกด้าน ตามจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 2) กล่าวว่า เมื่อนักเรียนได้มีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองแล้ว นักเรียนจะมีพัฒนาการทั้ง 5 ด้านต่างๆ ต่อไปพร้อมๆ กัน คือ การพัฒนาด้านร่างกาย ทำให้ร่างกายมีความแข็งแรง สุขภาพดี การพัฒนาด้านทักษะ ทำให้สามารถเล่นกีฬาได้และนำกีฬาไปเล่นในเวลาว่างด้วยความสนุกสนานได้ การพัฒนาด้านความรู้ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการเบื้องต้นของการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย สามารถเล่นกีฬาและออกกำลังกายด้วยความปลอดภัย การพัฒนาด้านคุณธรรม ทำให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความรักและความสามัคคีกัน มีน้ำใจนักกีฬา การพัฒนาด้านเจตคติที่ดีต่อการพลศึกษาและกีฬา ตลอดจนการออกกำลังกาย ทำให้มีการเล่นกีฬาตามอุดมคติของการออกกำลังกายเป็นประจำทุกวัน และที่สำคัญพลศึกษาเป็นกิจกรรมทางกายที่ช่วยพัฒนาสมรรถภาพทางกาย สมรรถภาพทางจิตใจและคุณภาพชีวิต ซึ่งจะทำให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน

2. ด้านอุปกรณ์ และสถานที่ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง อุปกรณ์และสถานที่ที่มีจำนวนเพียงพอกับผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาชีวศึกษาจังหวัดระนอง มีสถานที่ในการเรียนการสอนที่ได้มาตรฐาน และมีอุปกรณ์ที่ทันสมัย ทำให้มีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ ทวีสิทธิ์ สิทธิกร

(2531: 55) กล่าวว่า การพิจารณาเลือกทำเล ที่ตั้งของโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ กล่าวกันว่า การเลือกที่ตั้งของโรงเรียนต้องสอดคล้องกับ ความต้องการทางการศึกษา มีลักษณะทางกายภาพที่สมบูรณ์ สามารถปรับปรุงและพัฒนาที่ดินได้โดยง่าย มีสิ่งแวดล้อมที่ดีสวยงาม และเอื้อต่อการเรียนการสอน จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาท้องถิ่น และความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียนได้ง่าย และสอดคล้องกับ วาสนา คุณอภิสิทธิ์ (2539: 232-246) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนหรือการใช้หลักสูตรพลศึกษาจะเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายได้มากน้อยเพียงใดนั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยประกอบหลายๆ ด้าน เช่น ประสิทธิภาพของครู การใช้วิธีสอน และปัจจัยอื่นๆ อีก คือ วัสดุอุปกรณ์สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติประกอบกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างจากวิชาอื่นๆ ครูพลศึกษา และผู้บริหารโรงเรียน จึงควรได้สำรวจปัจจัย และสภาพการณ์ในโรงเรียน ว่ามีมากน้อยเพียงใด เหมาะสมหรือไม่อย่างไร ถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอก็จะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูเกิดประสิทธิภาพสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น

3. ด้านวิธีการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง กิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษา มีความสนุกสนาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิธีการที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นเหมาะสมกับความต้องการ ความสนใจ และท้าทายความสามารถของนักเรียน จึงทำให้กิจกรรมการเรียนวิชาพลศึกษาเกิดความสนุกสนาน ซึ่งสอดคล้องกับ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 264) กล่าวว่าลำดับและขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาประกอบไปด้วยหลักการที่สำคัญ คือ กระบวนการสร้างความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ คือ กระบวนการของการเตรียมร่างกายและจิตใจของนักเรียนทุกครั้งก่อนที่จะมีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา กระบวนการสร้างความเข้าใจและความสามารถในการปฏิบัติในสิ่งที่เรียนได้ เป็นกระบวนการที่ครูช่วยให้ นักเรียนเข้าใจและเห็นความสำคัญในสิ่งที่จะเรียน เช่น หลักการ วิธีการ เห็นคุณค่า และประโยชน์กิจกรรมที่จะสอน สามารถปฏิบัติและลงเล่นได้ด้วยความปลอดภัย และด้วยความสนุกสนาน ทั้งนี้รวมทั้งระเบียบ กติกาการเล่นหรือข้อตกลงอื่นๆ กระบวนการปฏิบัติจริงเพื่อความสนุกสนาน นับว่าเป็นหัวใจสำคัญที่สุดของกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพราะเป็นกระบวนการที่จะทำให้นักเรียนได้มีโอกาสทำสิ่งที่เคยเรียนรู้มาแล้ว ในกระบวนการก่อน มาใช้เล่นเพื่อความสนุกสนานในสภาพการณ์จริง ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้จริง ได้มีประสบการณ์จริง และได้พัฒนาในด้านต่างๆ ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้ กระบวนการสรุป ประเมินผล และสุขปฏิบัติ เป็นกระบวนการสุดท้ายของการเรียนการสอนที่ครูจะได้สรุป และประเมินผลการเรียนการสอนที่ผ่านมาให้นักเรียนได้ทราบเพื่อปรับปรุงสิ่งที่ยังไม่ได้ดีขึ้นหรือสิ่งที่ดีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นต่อไปอีก

4. ด้านครูผู้สอน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง ครูผู้สอนมีความรับผิดชอบและตรงต่อเวลาและครูผู้สอนมีบุคลิกภาพเหมาะสมกับความเป็นครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนอาชีพะศึกษาจังหวัดระนองมีการนำความรู้ใหม่มาเพิ่มเติมในชั่วโมงเรียน และ

มีบุคลิกภาพที่ทำให้นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียน ที่สำคัญเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน ซึ่งครูผู้สอนควรมีสุภาพที่แข็งแรง ร่าเริงแจ่มใส มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา และสามารถให้คำที่ปรึกษาแก่นักเรียนได้ซึ่งสอดคล้องกับวรรคที่ 2523: 40) กล่าวว่า คุณสมบัติของครูพลศึกษาไว้ว่าเป็นผู้มีความรู้ในวิชาพลศึกษา วิชาชีพ และวิชาการศึกษาทั่วไป เป็นผู้มีความศรัทธาในวิชาชีพ มีความรับผิดชอบสูง เป็นผู้มีบุคลิกภาพดี มีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มีคุณธรรม จิตใจ โอบอ้อมอารี มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริง และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ บุคลิกลักษณะครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และสอดคล้องกับวาทนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536: 168) กล่าวว่าบุคลิกภาพลักษณะของครูพลศึกษาในภาพรวมว่า เป็นผู้มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ เป็นผู้มีความสามารถพิเศษในการสอน การฝึกปฏิบัติและมีส่วนร่วมในกีฬาได้หลายประเภท มีความต้องการและพร้อมที่จะบริการแก่บุคคลทั่วไป เป็นผู้แต่งกายสะอาดเรียบร้อยเหมาะสมกับสถานที่ครูพลศึกษาเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียนได้มีบุคลิกลักษณะเป็นผู้นำและมีคุณธรรม

5. ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนด้วยความรู้ ทักษะ คุณธรรม การทดสอบด้านความรู้เหมาะสมกับเวลา และมีการทดสอบด้านทักษะที่เหมาะสมกับนักเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การวัดและประเมินผลของอาชีวศึกษาจังหวัดระนอง มีความโปร่งใส ยุติธรรม มีระบบที่ชัดเจนสอดคล้องกับวิชาที่เรียน มีการวัดทักษะ ผลสัมฤทธิ์ และพฤติกรรมหลังการ

เรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียน นักศึกษาได้อย่างสมบูรณ์ เป็นประโยชน์แก่นักเรียน นักศึกษา และครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับวรรคที่ 2548: 391) กล่าวว่า การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา คือการหาปริมาณของพัฒนาการที่เกิดขึ้นในตัวนักเรียนตามหลักการ และกระบวนการของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามสาระ มาตรฐาน หรือจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้ แล้วนำผลของพัฒนาการที่วัดได้นั้น มาประเมินด้วยการพิจารณาเปรียบเทียบกับมาตรฐาน หรือคุณภาพอย่างอื่นที่มีอยู่แล้วเพื่อดูผลของพัฒนาการที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนการสอนที่แล้วมานั้น ดีหรือไม่ดี ควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไร การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาส่วนมากมักกระทำการให้คะแนนนักเรียนหลังจากเรียนจบรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษา หรือเรียนจบแต่ละหลักสูตรการเรียนเรียบร้อยแล้ว

5. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาระหว่างนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยใช้สถิติ t พบว่ามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีความคิดเห็นที่เหมือนกันในเรื่องต่างๆ ในการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ช่วยทำให้นักเรียน นักศึกษาเข้าใจถึงความสำคัญของกีฬานั้นๆ ตีง่ายขึ้น สามารถสร้างกำลังใจ ทำให้มีความสุขสนุกสนานเมื่อได้เล่นกีฬา ช่วยสร้างทักษะการเล่นอย่างถูกวิธี กิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษาต่างๆ จะช่วยพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา มีความสามัคคีในการทำงาน

เป็นหมู่คณะรู้จักเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี อุปกรณ์
เพียงพอต่อการเรียนการสอน มีความพร้อมและ
ความสะดวกอีกทั้งยังมีความปลอดภัยในการนำไป
ใช้งาน มีการแจ้งเกณฑ์การประเมินผลให้นักเรียน
นักศึกษาทราบก่อนการประเมินผล และมีการ
ประเมินผลด้วยความบริสุทธิ์ยุติธรรมทำให้นักเรียน
นักศึกษารู้จักข้อผิดพลาดของตนเองและนำไป
พัฒนาตนเองต่อไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย
ของ สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2540: 1) กล่าวว่าพลศึกษา
เป็นการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ทั้งทางกาย
ทางใจ ทางสุขภาพ และสมรรถภาพและยังเป็นการ
เรียนรู้ เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของการ
ออกกำลังกายที่ถูกต้อง สร้างคนให้รู้จักวิธีการส่งเสริม
สุขภาพ เพื่อให้มีชีวิตที่ยืนยาว และกระทำตนให้เป็น
ประโยชน์ต่อสังคม

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนและ
นักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในอาชีวศึกษา
จังหวัดระนอง ปีการศึกษา 2556 โดยรวมมีความ
คิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านวิธีสอน และ
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รองลงมาคือด้านการวัด
และประเมินผลและด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้าน
ครูผู้สอนและในประเด็นของเรื่องครูผู้สอนแต่งกาย
เรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ ดังนั้นสถานศึกษา
ควรจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาครูเพื่อให้เป็นแบบอย่าง
ที่ดีในทุกๆ ด้าน จะได้พัฒนานักเรียน นักศึกษาได้
ทุกด้านเช่นกัน

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- ทวีสิทธิ์ สิทธิกร. (2531). หลักและการจัดโครงการสุขภาพในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: อักษรพัฒนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ:
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536). เอกสารการสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- . (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2523). หลักและวิธีการสอนวิชาพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- . (2548). ปรัชญา หลักการ วิธีสอน และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2540). สารความรู้เกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ. กรุงเทพฯ: มิตรภาพการพิมพ์
และสตีวดีโอ.